

Het edict van Nantes - herroeping -in het jaar 1779 ? was er de oorzaak van dat veel Hugenoten die in Frankrijk werden vervolgd naar België en Nederland uitweken.

Onder de vele vluchtelingen bevond zich ene MOUISSIE.

Door zijn nazaten werd de naam geschreven zoals die werd uitgesproken en daardoor ontstond de naam Mouissie.

Tijdens onze gesprekken op zijn kantoor aan de Veldweg vertelde de 60-jarige Bussummer niet alleen over zijn ouders, maar ook over zijn grootouders.

Daarna vertelde Dick - zo wil hij in het verhaal genoemd worden - ook over zijn leven.

Grootvader JACOB HENDRIK werd in MONTFOORT geboren op 26 juli 1870 Hij huwde met MENSJE HILGEMAN.

Grootmoeder Mensje bleek een kordate en dappere vrouw die bovendien ook een zakelijke aanleg had. Zij was eigenaresse van een winkel in rookwaren aan de Kapelstraat nummer 21.

Ook verkocht zij pijpen, de stenen doorrokers. Het aardige van zo een pijpwas dat tijdens het roken een molen te voorschijn werd getoverd op de stenen kop van de pijp.

Grootvader had achter de winkel zijn timmermanswerkplaats met op de gevel een aangebracht bord " m e e s t e r t i m m e r m a n "

(zie foto" Uit dit huwelijk werden vier kinderen geboren, drie jongens en een meisje. Aan vankelijk leek het er op dat de toekomst voor het jonge gezin er rooskleurig uitzag. Doch toen de vierde baby gezond ter wereld kwam overleed Mensje aan kraamvrouwenkoorts op de nog jonge leeftijd van 31 jaar.Welk jaar?????

Jacob Hendrik stond toen alleen voor de zorg van zijn nog jonge kinderen. Hij achte het noodzakelijk de winkel in rookwaren te verkopen en een huishoudster nam de zorgen in het jonge gezin over..

Enkele jaren later trouwden zij. In 1910 woonde het gezin op de Verbindingslaan nummer 29.

Aan anekdotes over grootvader ontbrak het niet tijdens onze gesprekken. Hij was een serieus en zwijgzaam man, soms ook wat traag.

Kwam hij tijdens zijn werk naar huis om een kop koffie te drinken en het duurde te lang naar de zin van zijn vrouw Mensje, dan pakte zij de timmermanskist van de grond, zette die op zijn schouders zeggend." Zo Jacob, weer aan het werk"... Toen hij later personeel in dienst had werd zoals in die tijd gebruikelijk was op zaterdagmiddag het loon uitbetaald. Grootvader deed dat op zijn eigen wijze.

Eerst veegde hij de plaat triplex op de werkbank schoon met een grote stoffer, daarna pakte hij zijn zwart linnen zakje om met een afgewend

gezicht uit te betalen.

Terwijl anno 1989 vacantiegeld of een dertiende maand als vanzelfsprekend geldt kreeg zijn personeel als extraaatje een RITMEESTER.

In die tijd dé sigaar van een aannemer.

En als zij geen sigaren rookten ?

"Dan kregen zij een pakje pruim-of pijptabak"

Zelf rookte grootvader een sigaar maar ook een pijp. vertelt Dick.

Hij was een zuinig man. Werd in het gezin van één van zijnin het bedrijf werkende zonen een kind geboren, dan zou je verwachten dat er meer geld werd uitbetaald. Het tegendeel was echter waar.

Een bedrag van Fl. 2.50 werd in mindering gebracht op het loon.

In 1930 kocht grootvader een terrein gelegen aan de Veldheimerlaan no 39. Daar bouwde hij voor zijn gezin een woonhuis met bijbehorende werkplaats en opslag. Voor 1930 stond op dat terrein de verffabriek KOSTER, veel jaren later bekend als de glas-en verffabriek J.G.Koster. Vooral hommage aan zijn familie.

Een fijne middag.

Grootvader fietste niet. Hij gaf er de voorkeur aan te wandelen.

Zo kon men hem in ons dorp tegenkomen , gekleed in een lange zwarte gaberdine regenjas, hoge zwarte rijgschoenen en een grijze gleufhoed, (staalmeester). De hoedenfabriek "Staalmeester" waar hij de hoed kocht was gevestigd aan de Vlietlaan , en werd beheerd door eigenaar MEEUWSEN In 1930 werd deze zaak door toedoen van grootvader gebouwd..

Dat grootvader zo goed kon wandelen kwam omdat hij in zijn jonge jaren dagelijks van zijn geboortedorp MONTFOORT naar UTRECHT liep. Zit Dick met zijn familie gezellig bijeen dan is het een traditie dat de volgende anekdote de ronde doet:"Dick" : Grootvader hield van 1 lange wandelingen die hij dikwijls maakte met zijn twee jaar oudere broer ELIABERTUS (PIET).

Na een lange wandeling te hebben gemaakt in het Spiegel waarbij geen stom woord werd gewisseld, zei grootvaderna afloop tegen zijn broer:" Wij hebben een fijne middag gehad".

Dat zij in het Spiegel wandelden was niet toevallig. Want waar kan de architectuur beter bewonderd worden ? En grootvader was immers aannemer. Hij spaarde zilveren rijksdaalders die hij langdurig wreef om ze glimmend te maken. Dan gaf hij ze aan zijn kleinkinderen op hoogtijdagen of andere feestlijke gelegenheden cadeau.

Dat heeft zijn uitwerking niet gemist. Want ook Dick heeft voor zijn kinderen een munten verzameling aangelegd.

Dick Mouissie zijn vader was Willem Mouissie.

Willem zag op 8 november 1898 het levenslicht.

Na de lagere school te hebben doorlopen volgde een opleiding aan de tekenschool op de Genestetlaan . Willem bleek een talent te hebben. Voor zijn werkstuk ontving hij de éérste prijs.

Dick herinnert zich: "Het was een passerdoos verpakt in een rood fluwel- en doosje met gouden opdruk ". Vooral dat laatste maakte indruk op mij . In 1916 werd hij onder de wapenen geroepen en verplicht inge- deeld bij de vrijwillige landstorm" afd.genie.

Hij was gelegerd in de Kromhout kazerne te Utrecht. Later in Harderwijk. Omdat Willems broer Jacobus eveneens onder dienst was , kreeg deze laatste veel verlof om zijn vader te assisteren in de op de Verbindings- laan gevestigde-timmermansbedrijf.

Toen Willem de op de Esiaan woonachtige Dirkje van Voorst leerde kennen bleek dat later goed voor een huwelijk dat plaats vond op 11-1- 1920. Uit dat huwelijk werden ..... kinderen geboren.

In 1922 besloten grootvader en zoon Willem een vennootschap aan te gaan ,eerst op de Verbindingslaan en na 1930 op de Veldheimerlaan 39. Zoals eerder vermeld kon Willem goed tekenen, In 1923 bracht hij vier huizen in tekening en diende ze in bij de gemeente Bussum.

Deze tekeningen werden door de schoonheidscommissie beoordeeld en goed- gekeurd. Vanzelfsprekend behoorde leges te worden betaald te worden.

En werd hij in 1924 officieel opgenomen. Deze erkenning hield in dat voor zijn eigen bouw geen architect ingeschakeld behoefde te worden.

En zo zou aannemersbedrijf Mouissie naar later bleek naam maken in Bussum. Ook Willem was een opmerkeloijk man die evenals zijn vader zeer hard werkte. 's Morgens om zeven uur was hij op zijn werk aanwezig. Om toch nog enkele uren in huiselijke kring door te brengen en aandacht aan zijn gezin te besteden keerde hij 's avonds om half zeven huis- waarts. Dick leunt achterover in zijn stoel en met een kopje koffie in zijn hand vertelt hij met veel genoegen." Maar 's avonds om tien uur zei vader. Moeder en jongens het wordt tijd om naar bed te gaan want dan kan ik nog tekenen". In die nachtelijke uren bracht Willem liefst vijf uur door om huizen in tekening te brengen om dan om drie uur vermoeid in het echtelijk bed te stappen. Die stille uren tekende hij niet alleen voor zichzelf maar ook voor zijn broer ELIABERTUS die op de Hamerstraat 40 een timmerfabriek had. Op die manier ver- diende hij wat geld extra. Geld dat hij wilde besteden aan zijn kinderen. Met enige nostalgie in zijn stemhoort Dick zijn vader nog zeggen ".Kom moeder wij gaan zaterdag naar de stad om de jongens in nieuwe kleren te steken." ~~Deze kleding werd gekocht in de Bijenkorf~~

Omdat makelaar van Leeuwen die dag ook naar Amsterdam moest kon het gezin met hem meerijden met zijn Ford 1934.

De kleding werd gekocht in de Bijenkorf en Dicks vader probeerde indruk te maken bij de cassiere door met enige trots een biljet van honderd gulden te overhandigen.

WILLEM MOUISSIE

Dé-vendst.

"Ik had ook een oudoom. Hij was een oom van mijn vader, getrouwd en veel kinderen. Hij sloopte oude villa's om van de restanten op het Oosterpad te gaan bouwen.

Toen oudoom LOUIS in 1920 overleed deden de doodgravers weliswaar geen lugubere ontdekking.....maar toch....

Op de borst van de overledene vonden zij een zakje waarin een geldbedrag van maar liefst fl. 475.000.-- zat.

Ja U leest het goed.

Wat is er met het geld gebeurd.....